

Poděs 2024 – Shrnutí (za odbornou porotu Vladislav Kracík)

O víkendu 27. a 28. dubna proběhl již 19. ročník Poděsu, tedy postupové přehlídky dětských divadel Olomouckého kraje. Celkem se představilo deset souborů ze sedmi různých měst. Součástí přehlídky byly již tradičně Dílny her a improvizací, rozborové semináře (oboje určeno dětským účastníkům), i pohovory s odbornou porotou (určené vedoucím souborů). Inspirativním představením byla tentokrát částečně improvizovaná férie Robin Hood brněnského divadelního uskupení Jaromír.

Odborná porota ve složení Ema Zámečnicková, Alena Palarčíková a Vladislav Kracík se shodla, že celková úroveň přehlídky byla (i v kontextu dalších krajských přehlídek) na velmi vysoké úrovni a že ani jedno z viděných představení v negativním smyslu slova nevybočovalo z nastaveného standardu. Dramaturgicky převládaly adaptace literárních předloh (Cesta k neznámu souboru Drama navždy ZUŠ Šternberk, Lakomá Barka souboru Rácci Roveňáčci Postřelmov, Agnes a zakázaná hora souboru Koaly Šumperk ze ZŠ Sofie Šumperk, Klub divných dětí souboru Libavské komety z Libavé, Chlapeček Václav souboru Dotáhnem to! Ze ZUŠ Zábřeh či Éros a Psyché souboru ZUŠ Javorník). Rovněž se objevili dvě ryze autorské inscenace (Pro dobrotu na žebrotu souboru Dohry Hudebně-dramatického centra Galimatyáš Šumperk, Dcery Marie Terezie souboru Tvarohry hudebně-dramatického centra Galimatyáš Šumperk). Porota zvláště kvitovala představení, která se týkala aktuálních problémů současné mladé generace (Klub divných dětí, Normální divnosti). Vhodnost předlohy byla diskutována pouze v případě látky Agnes a zakázaná hora, neboť soubor Koaly disponuje velmi mladým souborem, a byly vzneseny názory, že je tato hra (i přes nepochybné kvality) obsahem i délkou na soubor „příliš velké sousto“.

Nejlépe hodnocenou byla autorská inscenace Dcery Marie Terezie souboru Tvarohry hudebně-dramatického centra Galimatyáš ze Šumperka, která poutavým způsobem zprostředkovává život a dobu nejvýraznější představitelky evropské politiky 19. století, skrze osudy jejich osmi dcer. I přes problematický rámec příběhu, kdy průvodkyně v muzeu představuje a pouští divákům jakési „oživlé sochy“ dcer panovnice, které se později vzbouří proti suchému a příliš černobílému výkladu průvodkyně, byla inscenace hodnocena jako jeviště nejkompaktnější. Chválena byla herecká vybavenost souboru, hravá scénografie, i funkční nakládání se zvolenými inscenačními prostředky. Inscenace navíc přináší i velmi zajímavá témata „objektivnosti dějin“ a také pozice žen v devatenáctém století. Ne náhodou se tak Dcery Marie Terezie staly nejvýše hodnocenou inscenací jak u odborné poroty, tak u diváků, neboť kromě nominace na Dětskou scénu získala i cenu diváků.

Doporučení na dětskou scénu získala inscenace Normální divnosti souboru Naprostí šílenci z Prostějova. Mozaika složená z příběhů o osobních problémech spolužáků věkově spřízněných se členy prostějovského souboru se i přes dílčí nedostatky nesla ve znamení neobvyklé autenticity vyprávění. Oceňovaná byla rovněž nečernobílost a nepatetičnost zobrazovaných příběhů. Vedoucí souboru přiznala, že inscenace je stále v procesu dotváření, načež porota vyslovila pochyby a zároveň přání, aby se ona autenticita dopracováním a zautomatizováním nevytratila.

Mezi vyzdvihované inscenace patřila také Lakomá Barka souboru Rácci Roveňáčci (rovněž doporučení na dětskou scénu), zejména kvůli jiskřivé energii souboru a radosti z hraní divadla. Roveňáčkům se podařilo s grácií vypořádat s nelehkým jazykem groteskní nadsázky, se kterou je známá látka vyprávěna. Rovněž zaujalo 451 stupňů Bradburyho souboru Divadovádílo hudebně-dramatického centra Galimatyáš Šumperk.

Přehlídku Poděs i letos zdobila třeslutě vřelá atmosféra. Její jedinečnost je jednak dána skvělou prací organizátorů, a v neposlední řadě také tím, že velká část souborů přijede na přehlídku na oba dva dny, takže mladí účastníci mají možnost vidět i ostatní soubory, seznámit se, sdělit dojmy či se inspirovat, samozřejmě také navštívit dílny atd. I podle slov vedoucích souborů se „jejich děti“ těší na Poděs celý rok, a já jako občasný porotce této přehlídky to mám nejinak.